

331.876.009.01

NEPSZAVA

1974 FEB 24

A közösség alkotóereje

**Egy év – egymilliárd forint értékű
társadalmi munka**

244

Kút, telefon, iskola, park, rendelőintézet a lakosság összefogásából

A korábbi viszonylagos pangás után az utóbbi években országszerte nagy lendületet kapott a társadalmimunka-mozgalom. Az önkéntes munkában a város, a község fejlesztésében részt vevők örömmel tapasztalják szűkebb pátriájuk szépülését, csinosodását, a tervek gyors valóra válását.

A tanácsok most már mindinkább számításba vehetik helyi programjaik összeállításánál a lakosság segítőkészségét. Sokszor előfordul: a tanács elegendő pénzzel rendelkezik az anyagok megvásárlásához, de a terveket csak később lehetne valóra váltani, mert nincs elég munkaerő, vagy nem tudják a kivitelezéshez a teljes anyagi fedezetet biztosítani.

Különösen a községekben sürgetik a vezetékes ivóvízhálózat fejlesztését. Az elmúlt évi mérlegből

megállapítható: több száz községben nemcsak „kopogtattak” a tanácsnál azért, hogy ne kelljen a kútról hordani a vizet, hanem vállalták a földmunkák egy részének elvégzését, saját anyagi erejükkel is hozzájárultak az állam által biztosított összegekhez.

Községek, tanyák egész sora úgy kapott telefont, hogy a posta a szükséges berendezéseket rendelkezésre bocsátotta, biztosított szakembereket az iránvításhoz, de a különböző kiegészítő munkálatokat helyi erővel végezték el.

Társadalmi munkások ezrei vettek részt óvodák, bölcsődék építésében és tatarozásában, iskolák csinosításában, öregek napközi otthonainak kialakításában. Sok helyütt társadalmi összefogással gyorsították az orvosi rendelőintézetek építését

és szinte nincs az országnak olyan megyéje, ahol ily módon ne alakítottak volna ki sportpályákat, pihenőparkokat. Az orosz-lányi bányászok például az úttörők balatoni táborának építésében vettek részt szabad idejükben. Az ingatlankezelő vállalatok egyik nagy gondja nincs elegendő munkás-kéz. Egyre több helyen a lakók rendelkezésére bocsátják a szükséges anyagokat, sokat segítenek az öreg házak csinosításában, fiatalításában.

Budapest centenáriuma nemcsak a fővárosiak ügye volt. Az ország valamennyi megyéje „letette névjegyt”. A kerületek és a megyék között szoros kapcsolat alakult ki. Parkok, az utcák környezetét feloldó fasorok, a tervezettnél hamarabb megnyitott üzletek, óvodák és bölcsődék re-

gimentje tanúskodik erről az együttműködésről.

A társadalmi munka szervezésére a tanácsok minden eddiginél nagyobb gondot fordítanak. Nemcsak kérik a lakosságot, hanem mindig biztosítják is a munka előfeltételeit. Így az emberek látják, érdemes szabad idejük egy részét feláldozni, hiszen közvetlen környezetük gazdagodik. A számok is ezt bizonyítják. Bács-Kiskun megyében például 1958-ban az egy lakosra jutó társadalmi munka értéke alig 6 forint volt, tavaly már több mint 250. Szabolcsban pedig tízszer annyi, mint öt évvel korábban. A Pénzügyminisztérium tájékoztatása szerint 1973-ban az ország lakossága a tanácsokkal együttműködve több mint egymilliárd forint értékű társadalmi munkát végzett.

Schmidt Attila